

A fost o-da-tă de mult un tă-ie-tor de lem-ne băt-rân. Și a-vea el o so-ți-e rea și do-uă fii-ce - u-na a lui și al-ta lu-a-tă de suf-let. Fii-ca cea vit-re-gă e-ra le-ne-șă, iar cea dreap-tă, Ce-nu-șă-re-a-sa, bu-nă și mun-ci-toa-re. Câ-tu-i zi-ua de ma-re ea spă-la po-de-le-le, ru-fe-le și fă-cea mân-ca-re. Iar ma-ma cea vit-re-gă și cu fii-ca cea dreap-tă se tot în-vâr-teau în fa-ță og-lin-zii și o tot o-că-rau pe Ce-nu-șă-re-a-să.

În-tr-o bu-nă zi tot re-ga-tul a fost in-vi-tat la bal, la pa-lat. Ma-ma cea vit-re-gă și su-ri-oa-ra au înce-put a se pre-gă-ti. Ce-nu-șă-rea-sa le-a ru-gat s-o ia cu e-le. "N-ai ce că-u-ta la pa-la-tul re-gal, ne-spă-la-t-o! Stai mai bi-ne a-ca-să și luc-rea-ză!", a răc-nit maș-te-ra și a ple-cat împre-u-nă cu fii-că-sa.

